

VINTER 2003

VV Publ 2002:147

Val av vinterväghållningsstandard

Samtliga regioner

Nytt vinterregelverk, VINTER 2003

VINTER 2003 består av ett dokument som styr valet av vinterväghållningsstandarderna på det statliga vägnätet, en allmän teknisk beskrivning (ATB) och en metodbeskrivning (MTB).

VINTER 2003, VV Publ 2002:147, styr valet vinterväghållningsstandard

ATB VINTER 2003, VV Publ 2002:148, är en allmän teknisk beskrivning (ATB) som innehåller Vägverkets krav vid utförande av vinterväghållning.

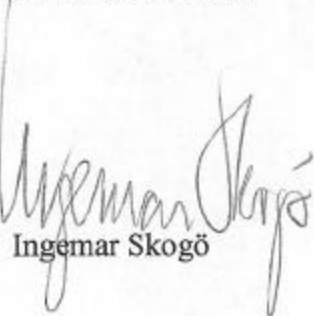
Metodbeskrivning 110:2000, VV Publ 2002:149, är ett komplement till den allmänna tekniska beskrivningen.

BESLUT

Publikationerna skall användas vid Vägverkets upphandlingar av Grundpaket Drift som påbörjas fr.o.m. 2003-01-01.

I den strategiska respektive taktiska planeringen läggs fast vilka standardklasser som ska användas på respektive vägnät i en region. De standardklasser som beskrivs i VV Publ 2002:147 kapitel 3 ska tillämpas.

I och med att Vinter 2003 träder i kraft upphör Vägverkets allmänna tekniska beskrivning DRIFT 96, Vägverket Publ 1996:016, att gälla. För redan ingångna upphandlingar kan DRIFT 96 fortsätta att gälla, eller omförhandlas till VINTER 2003.

Ingemar Skogö

Generaldirektören

Postadress
781 87 Borlänge

Besöksadress
Röda vägen 1

Telefon
0243-750 00

Telefax
0243-758 25

E-postadress
vagverket@vv.se

Innehållsförteckning

1	Samråd	4
2	Definitioner	4
3	Val av standard	4
3.1	Vägbana och sidoanläggning	4
3.2	Gång- och cykelvägar	5

1 Samråd

Vinterväghållning ska planeras i samråd med trafikhuvudmannen och länsstyrelsen i respektive län, berörda kommuner och Vägverkets regionala handikappråd.

Av kontinuitetsskäl skall samråd även ske med angränsande regioner så att eventuella standardförändringar lokaliseras där det inte upplevs överraskande av trafikanterna.

2 Definitioner

Särskild beredskapsnivå

Med särskild beredskapsnivå avses en varning för en svårare vädersituation. Se ”VÄDERVARNINGSKRITERIER”. Vaghållningsregionen ska upprätta rutiner för icke normala förhållanden. Vid läget särskild beredskapsnivå ska beställaren arbeta efter dessa rutiner.

I vaghållningsregionens rutiner för icke normala förhållanden ska det framgå när beställaren går in och leder verksamheten.

3 Val av standard

Vaghållningsstandarden, dvs. vilka standardklasser som ska användas på respektive vägnät i en region, läggs fast i planeringsprocessen.

3.1 Vägbanan och sidanläggning

En väg ska utifrån sitt trafikflöde hänföras till en vinterstandardklass enligt tabell 3.1

Trafikflöde, ÅDT	Vinterstandard-klass
≥ 16 000	1
8 000 – 15 999	2
2 000 – 7 999	3
500-1 999	4
<500	5

Tabell 3.1

Motiv för val av annan vinterstandardklass

Nedan ges exempel på motiv för val av annan vinterstandardklass. De angivna motiven är inte att betrakta som avsteg.

Speciella förhållanden kan motivera att annan väghållningsstandard väljs. Exempel på detta är stora variationer mellan sommar- och vinterdygnstrafik, hög andel tunga fordon, viktiga näringslivstransporter samt omfattande kollektivtrafik.

Av säkerhets- och komfortskäl eftersträvas en jämn standard. Standardförändringar ska ske där det inte upplevs överraskande av trafikanterna.

Särskilt olycksdrabbade vägar kan prioriteras och hänföras till en högre standardklass.

Prioriterade busshållplatser

Busshållplatser som ska prioriteras är mycket frekvent nyttjade hållplatser vid t.ex. serviceboende, skolor och resecentra. Även busshållplatser som används frekvent av personer med funktionsnedsättning ska vara prioriterade.

3.2 Gång- och cykelvägar

Det finns två standardklasser för GC-vägar, Hög och Normal. Standardklass Hög ska väljas för högtrafikerade GC-vägar, t ex vid serviceboende, skolor, resecentra och för GC-vägar som används frekvent av personer med funktionsnedsättning.